

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔ / ๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก [redacted]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัย A [redacted]

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตข้าราชการมหาวิทยาลัย A มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงมหาวิทยาลัย A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการร้องเรียนของนาย ข และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัย A มีหนังสือที่ ศร ๐๕๑๗/๑๑๕๘๒ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว.๒๖ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๗

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมหาวิทยาลัย A ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนมหาวิทยาลัย A และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว รับฟังข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับมอบอำนาจจากนางสาว ค ให้มีหนังสือถึงสำนักงานเขต B จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่

หนังสือลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๘ วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๘ และวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๘ ร้องเรียนนาย [redacted] เจ้าของบ้านเลขที่ [redacted] และเลขที่ [redacted] ซอย [redacted] แขวง [redacted] เขต [redacted] ว่า นาย [redacted] ได้นำบ้านทั้ง ๒ หลัง ดังกล่าวไปให้เช่าและได้มีการต่อเติมบ้านทั้ง ๒ หลัง เป็นเหตุให้กำแพงบ้านของผู้ร้องได้รับความเสียหาย ต่อมานาย [redacted] ได้มีหนังสือร้องเรียน ๒ ฉบับ ได้แก่ หนังสือลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๘ ถึง [redacted] คณะ [redacted] มหาวิทยาลัย A และหนังสือลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๘ ถึง [redacted] มหาวิทยาลัย A ว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือร้องเรียนถึงสำนักงานเขต B ดังกล่าวโดยใช้กระดาษโต้ตอบที่มีตราสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย A ถือว่าเป็นการใช้เอกสารของราชการ โดยไม่มีสิทธิใช้และใช้ในเรื่องส่วนตัว อันเป็นการข่มขู่เจ้าหน้าที่ เพื่อให้เจ้าหน้าที่เกรงกลัว หลงเชื่อและปฏิบัติตาม ถือได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำการไม่ถูกต้องตามกฎหมาย โดยทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์แห่งตน นอกจากนี้ยังกระทำการถือวิสาสะบุกรุกเข้าไปในที่ดินของ นาย [redacted] โดยไม่ได้รับความยินยอมแต่อย่างใด ต่อมา [redacted] คณะ [redacted] มหาวิทยาลัย A ได้มอบสำเนาหนังสือร้องเรียนของนาย [redacted] ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๘ ที่มีถึง [redacted] คณะ [redacted] มหาวิทยาลัย A พร้อมสำเนานบันทึกข้อความจาก [redacted] มหาวิทยาลัย A ถึง [redacted] คณะ [redacted] มหาวิทยาลัย A ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๘ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ถึง [redacted] มหาวิทยาลัย A ขอเอกสารหนังสือร้องเรียนของนาย [redacted] ที่ร้องเรียนต่อ [redacted] มหาวิทยาลัย A และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด มหาวิทยาลัย A มีหนังสือที่ ศธ ๐๕๑๗/๑๑๔๘๒ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้เปิดเผยนั้น ไม่สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว.๒๖ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๗ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัย A ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนมหาวิทยาลัย A ชี้แจงว่า ในขณะที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอข้อมูลข่าวสารนั้น เรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างดำเนินการจึงไม่สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้ และการเปิดเผยก็จะเป็นการล่วงรู้แหล่งที่มาของข้อมูลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร

๑๐๑๑/ว.๒๖ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๗ และมหาวิทยาลัย A ได้ส่งหนังสือร้องเรียนดังกล่าวให้สถานีตำรวจภูธรอำเภอ C แล้ว เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอ C กล่าวหาว่า นาย ง หมิ่นประมาทผู้อุทธรณ์และเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอ C ได้ขอเอกสารดังกล่าวไปประกอบคดี อย่างไรก็ตามขณะนั้นมหาวิทยาลัย A ได้พิจารณาเรื่องร้องเรียนของนาย ง ดังกล่าวเสร็จสิ้น โดยเห็นว่าผู้อุทธรณ์ไม่มีความผิดตามที่ถูกร้องเรียน และมีหนังสือแจ้งยุติเรื่องดังกล่าวให้นาย ง และผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า มหาวิทยาลัย A ได้ดำเนินการเรื่องร้องเรียนดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้วว่า ผู้อุทธรณ์ไม่มีความผิดตามระเบียบและกฎหมายแต่อย่างใด และกรณีร้องเรียนดังกล่าวเป็นเรื่องข้อพิพาทส่วนตัวไม่เกี่ยวกับประโยชน์ต่อสาธารณะ และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจจะขยาดความขัดแย้งเรื่องส่วนตัวระหว่างผู้ร้องเรียนและผู้อุทธรณ์ให้เพิ่มขึ้นไปอีก ซึ่งมีไม่เจตนาารมณัของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

หัวหน้าคณะที่ ๓

(นายสมยศ เชื้อไทย)

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)

กรรมการ

(นายอภัย โทมระศักดิ์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ วรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)